वस्ता-त्री, वासयिता-त्री, विवत्सिता-त्री, वावसिता-त्री ;
वसन्-न्ती, वासयन्-न्ती, विवत्सन्-न्ती ; —
निवत्स्यन्-न्ती-ती, वासयिष्यन्-न्ती-ती, विवत्सिष्यन्-न्ती-ती ; —
— वासयमानः, वासयिष्यमाणः, — वावस्यमानः, वावसिष्यमाणः ;
[1]अध्युषितम्-[A][अनेन], प्रोषितः,[B] अनुषितो [गुरुं शिष्यः], गुरुः शिष्येण,
तः-तवान्, वासितः, विवत्सितः, वावसितः-तवान् ;
वसः, [2]प्रवासी, जलवासी, सुवासी, नगरवासी, [3]ग्रामेवासी-ग्रामवासी,
[4]अवासी, होतुरन्तेवासी,[C] पितुरन्तेवासी, [D]अध्यूषुषः [5]ऊषिवान्[E], वासः,
वासनः, [6]वास्तव्यः,[F] विवत्सुः, वावसः ;
वस्तव्यम्, वासयितव्यम्, विवत्सितव्यम्, वावसितव्यम् ;
वसनीयम्, वासनीयम्, विवत्सनीयम्, वावसनीयम् ;

---

1. 'गत्यर्थाकर्मकश्लिषशीङ्स्थाऽऽसवस—' (3-4-72) इत्यादिना कर्तृकर्मणोः क्तः। 'वसतिक्षुधोरिट्' (7-2-52) इति इडागमः। सम्प्रसारणम्। पूर्वरूपादिकम्। 'शासिवसिघसीनां च' (8-3-60) इति षत्वम्।
2. ताच्छीलिकः 'प्रे लपसृद्रुमथवदवसः' (3-2-145) इति घिनुण्प्रत्ययः।
3. 'सुप्यजातौ—' (3-2-78) इति णिनिप्रत्यये 'शयवासवासिषु अकालात्' (6-3-18) इति सप्तम्या अलुक्। एवम् अन्तेवासी इत्यत्रापि ज्ञेयम्।
4. 'याचिव्याहृसंव्याहृव्रजवदवसां प्रतिषिद्धानाम् (ग. सू. 3-1-134) इति वसेः ग्रह्यादिपाठात् णिनिप्रत्ययः।
5. 'भाषायां सदवसश्रुवः' (3-2-108) इति लिटः क्वसुः। सम्प्रसारणपूर्वरूपादिकम्। अभ्यासस्य उत्तरखण्डस्य च सवर्णदीर्घः। 'शासिवसि—' (8-3-60) इति षत्वम्।
6. 'वसेस्तव्यत् कर्तरि णिच्च' (वा. 3-1-96) इति वचनात् कर्तरि तव्यत्प्रत्ययः। णिद्वद्भावेनोपधावृद्धिः। वसतीति वास्तव्यः।

A. 'बभञ्जाध्युषितं भूयः क्षुधित्वा पत्रिभिर्वनम् ॥' भ. का. 9.39
B. 'आहर्तुमन्यानशिषत् प्रोषितत्रासकर्कशः ॥' भ. का. 9.68
C. 'रुतानि शृण्वन् वयसां गणोऽन्तेवासित्वमाप स्फुटमङ्गनानाम् ॥' शि. व. 3.55
D. 'अध्यूषुषो यामभजज्जनस्य याः संपदस्ता मनसोऽप्यगम्याः ॥' शि. व. 3-59
E. 'स प्रोषिवानेत्य पुरं प्रवेक्ष्यन् शुश्राव घोषं न जनौघजन्यम्।' भ. का. 3-27
F. 'प्रसूनकल्पां दधतः सदर्तवः पुरेऽस्य वास्तव्यकुटुम्बितां ययुः ॥' शि. व. 1-66